1876. VIII. évfolyam. 17. szám. Kedd, január 25.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Veczey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok útján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ízbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért;
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Azok a mi kedves bécsi atyánkfiai!

„Emleekezzeonk regiekreol.“
Régi nóta.

Tisztelt szerkesztőség!

Engedjen helyet alábbi soraimnak, melyek — miután a közvélemény épen most oly nagyon foglalkozik a bécsi urak iránt unki jóindulatának mérlegezésével — némi világot vetnek Lasser osztrák miniszter azon kifejezésére, hogy „azért fogadta el 1867-ben a kiegyezkedést Magyarországgal, mert akkoriban vesztették volt el a „königgrätzi csatát“ s mely soraim a magy. conservativek álláspontját is méltányolják (!) egy kicsit, mely álláspontjuk a parlamentünkben legujabban történt conservativpárti nyilatkozatok által tán némi érdeket keltett: hogy tanuljuk meg mindkét tényálladékot érdeméhez illően ... megvetni!

I.

Mint az egyik gyermeknél a büntetés meghunyászkodást, s sokszor tulságig vitt alázatosságot von maga után: mig a másiknál a dacz, az önállóság utáni vágy és erő ingereltetik föl; akép a mi politikai, társadalmi viszonyaink is, melyekről a római szónokkal elmondhatjuk:

Ego arbitror civitatem nostram nunquam in maioribus angustiis exstitisse, quam ipsa hac tempestate, Cicero (véleményem az, hogy hazánk soha sem volt nyomorultabb állapotban, mint épen most:) akép — mondom — a mi politikai viszonyaink is egyik polgárra, egyik pártra kárhoztatólag hatnak, a másikat pedig éberségre, önállóságra, s a haza javára czélzó eszméinek megszilárditására s terjesztésére ösztönzik.

Ezen véleményre egy levél, s az azt kisérő vezérczikkféle magyarázat vezetett.

Ugyanis a „Magyar Állam,“ a conservativek egyik lapja a mult évben, épen az utóbbi miniszterválság alatt egy „ez időben félrevonult, de annak idejében igen tevékeny államférfiu tollából eredt“ levelet közöl Bécsből, melyet még e lap is „furcsá“-nak talál, s szerzőjét „elkeseredett levéliró“-nak nevezi.

„Oh ti bolondok“ (t. i. magyarok), igy kezdi, — hogy lehettek oly vakok, hogy nem látjátok be, „mi foly, mi van készülőben?“ „Ti azt hiszitek, hogy itt Bécsben jó szemmel nézték a ti különvált államiságtokat, és őszintén bánkódtak a miatt, hogy ti hét év alatt ugyan előre, de csak a bukás felé tartottatok előre?“ — „Legyetek meggyőződve, hogy itt Bécsben lázas türelmetlenséggel várják a pillanatot, midőn **teljes** bukástok bekövetkezik, s külön államiságtok politikájának utolsó phrasisát is elnyögtétek!“ — „Azt hiszitek, hogy most, midőn az uj szerződések ideje közeledik, majd sietni fognak roskadozó testetek támogatására, hogy elég erősöknek érezzétek magatokat packázni velök s követeléseiteket fölcsigázni. No csak várjatok! — Nem vissza kapjátok Bittót, vagy hozzá hasonló alkalmas, viaszterméstü loyalis államférfiut (a miniszterkrizis alatt keltek e sorai, s ... eltalálta.) Oh, itt Bécsben rettenetesen meg vannak elégedve Bittóval, s a dicső állapotokkal, melyekbe jutott Magyarország. Ne féljetek, nem fogjátok őt oly könnyen elveszteni, mert egészen a bécsiek gusztusára való, vagy olyat kaptok, ki munkájának folytatására alkalmas. Majd adnak nektek Sennyeit, hogy végre még rendet csináljon, s bebizonyitsa, hogy Magyarország s a magyar faj államképes, (mintha a magyar a homályba burkolt S—t tartaná arra hivatottnak — ugy beszél, H. M.) csakhogy nem kell a magyar faj természetével, ősi szokásaival s becsületességével ellenkező, idegen receptek szerint oly tésztává gyurni, mely megemészthetlen. (Hisz ezt mondja a függetlenségi ellenzék régóta!) „Majd bizony virágzó Magyarország kell a bécsieknek, a ti kebelbarátaitoknak, s a sötétben lappangó, s mint tigris, ugrásra készen leselkedő, titkosan müködő reactionarius kliknek.“ (Ugy-e, hát akkor minek csináltatok közösügyet vele, miért dicsériték egyönyörü barátságot?) „Majd kaptok Bittót, Szlávyt, ezek kedves uri emberek. — Tudjátok, mily kevéssé scrupulózusok; lelkesüljetek ezek mellett; mert ezek különben is nagyon ügyes emberek; Ghyczyt már lejáratták, ha majd sikerülni fog 1 év alatt Tiszát is lejáratni: (bánja a tatár! ő akarja, legyen neki), épen oda fogtok jutni, hol a ti kedves jóakaróitok látni szeretnek; hol könnyü lesz veletek megalkudni. — Egyebet sem akarnak ezek, mint veletek minden nehézség nélkül pár évtizedre ismét kiegyezkedni, mig aztán nektek a hét évihez hasonló gazdálkodás folytatása mellett semmitek sem marad, a mi fölött alkudozzatok, s igy aztán a legpompásabb egyetértés meg lesz örökre alapitva. (Reichsráth, egységes Ausztria, ugy-e bus „volt“ pecsovics hivatalnok?) „Minek vennétek takarékosság, felvirágzás, meggazdagodás által bajt és gondot a nyakatokba? (Mikor lesz az, H. M.)

* * *

Többet nem közöl a lap, mert — azt mondja: „olyanokról is értesit, miket kimondanunk, kiirnunk nem lehet.“ Értjük, mit akar mondani, kiről és kikről irt még.

Ime kedves olvasó, s a haza sorsán aggódó, a fölött tépelődő hazafi! Ezeket már 8 év óta mondja a függetlenségi ellenzék; 8 év óta figyelmeztetett azon őszinte kibékülés-re, s mi a köszönet? Ugyanazok, kik most utánna mondják ezt, vagy saját tapasztalatuk folytán beszélnek, ugyanezek — mondom — ez előtt pártunkat fanatikus, bosszupolitikát üző, tulságosnak nevezték, s a közösügyet, az egyedül üdvözitő jobboldali osztrák-magyar politikát oly fanatizmussal, oly vakbuzgósággal védték, mint a török-tatár Allah-ját vagy Mahomed koporsóját.

Hámory Marczel.

— **A horvát zendülés.** A „Függ. Polg.“ nak következőket táviriák jan 22-ről Zágrábból: „Egész Zágráb rendkivül izgatott. Az itteni menekültek Bugroviczba szaladtak. Bugroviczban tegnap óta tart a csatazaj. Negyven katonát vertek vissza a falusiak és a menekültek. A zendülést a harminczad fizetése okozta. Megbizottak járnak erre. Azt hallottam, hogy a herczegovinai lázadók keze müködik benne melylyel a magyar-osztrák interventiót megakarják akadályozni. Ma este háromszáz főnyi hadcsapat ment ellenök. Egyelőre csend van. Hubmayert haláira keresik. Innen sokan távoznak.“

— **Egy adat a magyarországi** közösügyes osztrák katonai szellem illusztrátiójához, és sorozási állapotainkhoz. Egy belügyminiszteri körözvény szerint (!!!) a mult 1875-diki évi sorozás alkalmával a törvénytelenül elmaradt vagyis a sorozás elől megszöktek száma mindhárom korosztályból Pestmegyében 761-re rugott. Szerdahelyszékben (Erdely) 300-ra. Ez utóbbiak közt csak 2 szász atyafi volt, a többi 298 egytől egyig oláh ficsór. Ha most tekintetbe vesszük, hogy Pestmegye nagysága 189 □ mf. 775,000 lakossal, mig ellenben Szerdahelyszék 4 □ mf. 20,000 lakossal, — s hogy Pestmegye 15 sorozó kerülettel bir, Szerdahelyszék pedig csak 3-mal, kitünik, hogy Szerdahelyszék tán nem is adott katonát tavaly, v. nagyon keveset. — Az oláhok persze mind át szöknek Oláhországba. — Ily viszonyok közt aztán ugyancsak erősen kell a kormánynak — ha eredményt akar — dalolni azon nótát: — Gyere pajtás katonának!

— **A határőrvidéki vasutak** kérdésében Mollináry táborszernagy a B. C. értesülése szerint oly mereven ragaszkodik vasuti terveinek minden részleteihez, — hogy a kiegyezést csaknem lehetetlenné teszi. — Egyébiránt ez ügyben ujabb tárgyalások fognak tartatni, melyekben Mazuranics bán is részt veend.

— **A kisbirtokosok** hitelegylete tárgyában Csemeghy ig. ügyi államtitkár elnöklete alatt tegnapelőtt tartott értekezleten a felszólalók kivétel nélkül hangsulyozták, hogy a kisbirtokosok hitel szükségleteinek kielégitéséről megfelelő módon gondoskodni kell. Az eljárásra nézve azonban eltérő nézetek nyilvánultak. — Csemeghy államtitkár kijelenté, hogy a kormány egy közelebbi értekezleten részletes kérdéseket fog előterjeszteni.

Egy szó a népiskolai takarékpénztárakhoz.

II.

A népiskolai takarékpénztárak létesitése azok előtt, kik annak pártolói, nagy horderővel bir, talán a jellemképzés szempontjából, mert a takarékosság, főjellemvonása minden egyénnek, azonban megtörténhetik, hogy a tanitó, ki egyszersmind közvetlen nevelője s barátja a növendéknek, a leendő ember jellemén ezen intézmény behozatala által oly csorbát ejt, mit az orvosok császármetszésnek neveznek.

A növendék ugyanis meghallja tanitójától, hogy minden gyermek takaritsa meg filléreit s adja át a tanitónak, ki azt, talán ha forintokká nőnek a krajczárok, takarékpénztár közvetitésével kezelni ajánlkozik. Midőn a gyermek elhagyja az iskolát, jelentékeny összeget gazdálkodik meg, mely gyümölcsöztetett kamataival együtt, midőn a közéletben pályát választ, vagy midőn czélhoz jut, részére hiánytalanul átadatik.

Itt a növendék szive találva van, mert még az állatok is ösztönszerüleg vonzatnak a ragyogó tárgyakhoz, hát a gyermek a gazdagság — a kincs reményéhez?!

Mondják csak ki a népiskolákban, az iskolai takarékpénztárak üdvhozó hatását, a legjobb növendékek azonnal megszünnek az eddig észlelt szempont szerint jók lenni. A kiknél a gondolkodás bizonyos határpontig emelkedett, gondolatmenetének irányát, nem a tantárgyakra, melyekben talán eddig kitünő volt, hanem takarék-betéteinek öregbitésére fogja felhasználni. A kötelezett tantárgyaknál kötelezettebbnek fogja itélni takarékösszegének emelését. Egy jóra való gyermek gondolatiránya találmindig támpontot, melybe vagyongyüjtési kéjvágya eléggé megvethesse lábait.

Nem mondom, hogy talán családját, ezen mesterségesen felébresztett uj pénzvágya által, nagyobb vigyázatra s utánfigyelésre serkenti; nem mondom, hogy csakugyan minden lehető alkalmat felhasznál takarék-betéteinek gyarapitása végett, hanem csak azt jegyzem meg, hogy az ezelőtt kitünő gyermek többé nem felel meg az iskola niveaujának, mert gondolatvágya nem a képzés, hanem a vagyonszerzés labyrintja felé van terelve, hova egyszer ha betévedett, nem talál Ariádne fonalat, mely az előbbi nyugodt kedély, derült kötelességérzet napfényes égboltjai alá vezesse. Oka-e a növendék, ha iskolai szorgalma hanyatlik? takarékossági érzéke pedig rohamosan növekszik? Csak azt jegyzem meg, hogy azon növendék, ki eddig szánalmát a nyomor látásán azzal fejezte ki, mikép, ha két fillére volt, egyiket a szegénynek adta, még pedig büszke volt rá, ha adhatott e miatt aligha fogja azt többé tenni.

Ime két erős ok: a gyermekek tanulásvágya s iskolai szorgalmának csökkenhetése, az erkölcsi tiszta érzet nyilvánosan és hivatalosan eszközölt elfojtása, diadalmasan harczol a népiskolai takarékpénztárak intézménye ellen.

A tanitó eddig atyja, vezére, tanácsadója, szellemi istápja volt a növendéknek; hozzuk be ezen takarékpénztárakat, a tanitó és növendék közt megszünik ezen benső viszony, — a gyermek rideg bizalmatlansággal néz tanitójára, mert ezen tanitó az ő vagyonának kezelője is: hátha megcsalja? Itt megszünik a tanitvány s kezdődik az ember. Pedig a gyermeket emberré erőszakolni: mindig megboszulta önmagát. A tanitó sem nézhet oly tekintelylyel kicsinyeinek seregén szét, mert ő mindeniknek köteles számadója, a megtakaritott betétek közvetitője.

Harmadik erős ok, mely a népiskolai takarékintézménynek ellene szól: hogy megrenditi a tanitó és tanitvány közötti bizalmat, melleg ragaszkodást, mely pedig a népiskolai oktatásnak hatalmas rugója.

A növendékben bizalmatlanságot ébreszt a szülék iránt is, mert a gyermek azt gondolhatja: nem elég bátorságban lehetnek szüleimnél megtakaritott filléreim? Tanitó bácsi tehát szüleimnek fölötte áll, mert szüleimnek is a tanitó bácsi gyámkodására van szüksége. Ez is ellenérv a népiskolai takarékpénztárakra nézve.

A gyermek életéveinek számához képest, a képzettség kisebb-nagyobb fokozatán áll; miért ismertetnők meg vele, arra fejlettségi kora előtt a takarékpénztári intézményt? Száz közül, sokat mondva, husz fogná annak valódi czélját átérteni, a többi a fösvénység, az uzsora, nyerészkedés, könyörtelenség bünébe esnék. Megtörnök szivében, ha képződött is, a közügyek iránti lelkesültséget. Midőn az idő előtt megismert pénzhajhászat erőt vett a gyermeken, hiába megyen el egy béna könyörfalatért esdő szenvedő előtt, szive vas, nem indul meg, mert kell a takarékpénztárba. Az evangeliumi gazdag talán ily elvekkel volt saturalva. Hiába kéreget nála egy szerencsétlen egyházközség, melynek épületeit megemészté a tüz; hiába keresik meg jótékonyczélok előmozditásáért, — könyöradományt nem isme, mert kell a takarékpénztárba.

Nincs-e sokféle módja a családban a takarékosságra szoktatásnak? miért azzal épen a népiskolát, melyben annak sem helye, sem ideje — zaklatni? Ha a népiskola befolyással volt a jellemképzésre, ezen intézmény által végkép elveszti azt a felhozott okokból. Nem kell erőszakolnunk semmit, mert füzfa süvöltőt sem buzhatunk, mig a tavasz el nem érkezik. Várja meg a gyermek az ifjuságot, az élet tavaszát, midőn saját vagyonából már rendelkezhetik, akkor tegyen önálló lépést, de az önállást igénylő léptetés kárára szolgál erkölcsiségének s jellemszilárdságának.

Jellemszilárdságának, mert a pénzhajhász, takarékpénztár-imádó ember eladja elvét, hitét becsületét nehány aranyért, erkölcsiségének, mert a hit-, elv-, becsületfecsérlő ember nem egyéb élő halottnál.

Ily bátran kimondható, hogy Laurent ur népiskolai uj tanalaka nem életre való, legalább Magyarországon, ennek mai növelészeti, kereskedelmi s politikai életét tekintve.

A ki kisérletet teszen, ám tegye, de a kétvégü bot példája mindenkor szeme előtt lebegjen. A népiskolai takarékpénztárakat, a gyermek fejlettsége előttieknek, károsoknak, kezelési tekintetben is bizalmat rontókuak nyilvánitva, a velök összekötött takarékossági eszmét pedig a családi nap melegének érlelésére bizva, mint a népiskola törekvésével ellenkező tanalakot, a mai körülmények közt pártolni nem lehet.

Omega.

— ***A magyar fővárosból.*** **Király ő felsége** holnap f. hó 26-án Budapestről Bécsbe utazik. **A Duna** vizállása tegnapelőtt egy hüvelyket emelkedett, de már tegnap ugyananynyit apadt. **Király ő felsége** az 1-sö ó-budai leány-betegsegelyző- és temetkezési egyletnek 100 frt segélyt adományozott. **A Mózer Lajos** honvédőrnagy által feltalált mentő-fáklyák a külföldön is jó hirnek örvendenek. **A gazdaszszonyok** vasárnapi álarczos bálja rendkivül sikerült; a termek zsufolva voltak, a mi pedig — mint a K. N. irja — ritkaság az idei farsangon. **Hasonló** sikerről értesitenek a szombaton megtartott orvosbált illetőleg is, mely a rosz idők daczára sem maradt elődeitől semmiben hátra. **Az utczaseprők** kérelmet intéztek a fővárosi tanácshoz, hogy vasárnap engedtessék el nekik az utczaseprés. Bizonyára csak azért teszik azt — jegyzi meg a F. P. — hogy a főváros az ünepek és vasárnapokhoz méltó diszes alakot öltsön.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

H.-Böszörmény, jan. 23. 1876.

A magyarországi hirlapok telve vannak azzal, hogy a megyék, kerületek és kir. városok felszólamlottak azon törvényjavaslat ellen, melyet Tisza miniszter ur a köztörvényhatóságok rendezése tárgyában az országháza elé terjesztett.

E tárgyban a hajdukerület törvényhatósága is felszólamlott folyó 1876. évi január 20-ik napján tartott közgyülésében, talán éppen azon napon, melyen az országgyülésen a hajdukerületnek két képviselője Szabó Mihály böszörményi, és Teleki László szobosziói képviselők „igennel“ szavaztak arra, hogy a megyék, kerületek évezredes autonomiái Tisza miniszter ur által átváltoztassanak.

Kifejezni sem lehet azon veszteséget, melyet a hajdukerület a közelebbi években a közösügyes törvények létrejötte alatt szenvedett. Az ország törvényei által ezen kerületnek minden városa törvényszékkel birt, régibb időben még pallos jogot is gyakorolt. És most nem csak hogy törvényszéke nincs, hanem a mit Bocskay a Hajduk részére biztositott, t. i. a saját önkormányzatuk jogai gyakorlásában akadályozva vannak.

Nem lehet csudálkozni azon azért sem, mert hiszen a böszörményi és szoboszlai szabadelvüpárt a hajdukerület megtartása tekintetéből választotta országgyülési képviselőjét; mindkét országgyülési képviselőt választói azért állitották elő, hogy a Bocskay által vallott eszméket az országgyülésen is ezen nép nevében tolmácsoljak. De fájdalom! a hajdukerületnek két képviselője a böszörményi és szoboszlai mikor épen idehaza a kerületi közgyülésen, a kerület fentartása tárgyában rendkivüli közgyülésen mondatik ki, hogy a kerület jogait csorbitani nem engedi, midőn az egész kerület azt hiszi, hogy az általa választott honatyák ugyanazon Bocskay szellem által lelkesitve, a régi autonomiák megvédése körül müködnek, és ellensulyozni fogják a Tisza miniszter ur jogcsorbitási törvényjavaslatát: a „Nemzeti Hirlap“-ból nagy megütközéssel veszszük tudomásul, hogy a hajdukerület honatyái közzül Szabó Mihály és Teleki László a hajdukerület nézete ellen szavazott.

A történelem fényesen igazolja, hogy az ország alkotmánya megőrzésénél a hajdukerület országgyülési képviselői is nagy befolyást gyakoroltak, és mutatja azt a közelebb lefolyt három év is, a midőn a hajdukerületnek nem voltak mamelukjai, és a kik nagy küz-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Második rész: **Julia.**

I.

(Folytatás.)

Két évig játszottunk igy szembekötősdit Mamannal és még ma is csodálkozom, hogy ő nem vett semmit észre; de három dolog járult segitségemre a mi megmagyarázta az ő vakságát: Először lényem mindig oly zavartalan vidám volt, mintha nem lett volna mit elrejtenem. — Másodszor erős idegzettel voltam megáldva — soha, mióta ösmerem magamat, nem jöttem ki sodromból, ritkán pirulok el, s magamat félénkségbe, vagy zavarba hozni, csaknem lehetetlenségek közzé tartozik. Harmadszor voltak kisegitőim: egykori ápolónőm és cselédem, kiket megvesztegettem. Az utóbbi által végre el lettem árulva és azonnal elbeszélem, miként történt. Még meg kell itt jegyeznem, hogy Maman példáját követtem, miként cseréltük fel visszonyainkat és egyszernél többször vetélytársnoje is voltam.

Mihelyt neveltetésem be lőn végezve, bevezettettem a társaságba. Mamánnak nagy ismeretköre volt; az egyik mulatságból a másikba mentem, tánczoltam, ékitém magam, kaczérkodtam s udvaroltattam magamnak. Ha ez egy vagy két évig tovább igy tart, lehetséges, hogy jól mentem volna férjhez. — De a sors nem engedé ezt.

Egy napon, midőn bálba akartám menni, cselédem legdrágább csipkéimet égette meg. Dühbe jöttem s azzal fenyegettem, hogy elkergetem ... elhamarkodás volt tőlem, mert azt nem tehettem volna meg, s ő ezt szemembe mondá, e mellett még megengedé magának — első izben — példálózgatni, hogy kezeiben tart engemet. Ha okosabb vagyok, nyugodtan türtem volna ezt. Később aztán könnyebb szerrel küldhettem volna el a háztól, mert meglopta Mamant; hanem én hirtelen haragu vagyok és nem tudom, hogy mi történt velem, midőn e leány ily durván viselte magát; csak azt tudom, hogy nem engedém kibeszélni, és hogy vörös, feldagadt képpel távozott a szobából. Maman nem volt hon, de ezzel nem sokat nyertem. Ápolónőm megrémülve szaladt hozzám.

— Kisasszony, mit tett ön? miért verte meg a cselédet? ez szerencsétlenség! ... Hallgassa csak mi történik a konyhában, az arczátlan miként esküszik, hogy Paulovna Annának mindent meg fog mondani.

Nos tehát, csak most kezdém belátni, mily nehéz az én helyzetem, és kezdtem az ápolónővel tanácskozni a felett, hogy mit cselekedjem. Ez azt tanácsolá, hogy a cseléd hallgatását vásároljam meg; de szerencsétlenségre tárczámban mindössze csak öt forint volt és mialatt ápolónőm ládájához futott, hogy saját pénzét hozza el, Maman haza érkezett és az első a mit megpillantott, a cseléd feldagadt arcza volt. A leány szándékosan nem mozdott meg, hogy nagyobb benyomást gyakoroljon. Borzasztó jelenetre voltam elkészülve, de tévedtem. Maman a cselédet szobájába hivta és sokáig értekezett vele. Azután az ápolónőt hivta. Ez nem tudott tagadni, s mindent rá hagyott. Reszketve vártam s azt hivém, hogy a sor most reám kerül, de egész napon nem hivatott Maman. Valószinüleg eltalálta, hogy apróbb vétkei ismeretesek előttem, s ezért szégyenlé magát előttem. Csak másnap reggel, mielőtt felkeltem, jött szobámba, s ágyamra ült. Arczomat a vánkosok közé szoritottam, s ugy tettem, mintha sirtam volna, de szemeimből nem tudtak könyek jönni. Mindazáltal nagyon szégyenlém magam s féltem, hogy Maman, — a mivel dühében már ezelőtt is fenyegetett — szüleimhez vissza fog küldeni. Képzelhetni azonban, mint csodálkoztam, midőn hirtelen érezém, hogy Maman átölelt engemet. Eleinte nevetségesnek tünt fel előttem, azután magam is megindultam, különösen midőn sirni láttam őt.

— Szegény gyermek! mondá franczia nyelven, szegény, szegény, miattam jutott romlásba! Nem tartottam meg a fogadást, melyet istennek tettem ... bocsáss meg! Nagyobb vétket követtem el irányodban, mint te velem szemben.

Nem tudom már, hogy mit feleltem; csak annyit tudok, hogy az egész időn keresztül arczom Maman kebelén nyugodott, vagy kezeimmel takartam el, hogy ne lássék, miszerint szemeim szárazak. Maman is megnyugodni látszott, megszáritá szemeit, s más hangon kezde velem beszélni, és megmagyarázta, hogy jövőmet megsemmisitettem.

— Jó házasságra tehát többé nincs mit számolnod, mondá, botrány fejlődhetnék ki abból, mely teljesen tönkre tenne. De a mi leginkább aggaszt, folytatá tovább s lesüté szemeit, az, hogy meg kell válnunk. Neked nagyobb védőre, szigorubb felvigyázatra van szükséged. Én már vén, é — a mint a tapasztalat bizonyitja — hozzád gyönge vagyok ...

— Nem engedtem kibeszélni, kiugrottam az ágyból és — ezuttal nem tettetett könyekkel — lábaihoz borultam.

— Maman, ne semmisitsen meg! kiáltám. Ne küldjön vissza szüleimhez! tegyen velem a mit akar — csak oda ne küldjön.

El volt érzékenyülve, s azt felelé, hogy maga sem akarja azt; minden lehetőt el fog követni, hogy valahol közelében lehessek, hogy gyakrabban láthassuk egymást. Ezután megparancsolá, hogy öltözzem fel, azután melléje kellett ülnöm és elkezde erkölcsi szónoklatokat tartani, miközben különösen kevés őszinteségemről panaszkodott. Végül megemlékezett tegnapi viseletemről a cseléd irányában.

— Ez igazságtalanság, gyermekem, mondá. mindenki iránt elnézőknek kell lennünk, mert mindnyájan emberek és vétkesek vagyunk.

Egyébiránt a cseléd, daczára a Maman által tartott erkölcsi szónoklatoknak, örömömre még az nap elbocsáttatott, és a többi cselédségnek kiadatott, hogy hiteit ne adjanak e leány szavainak, mert ő áruló és tolvaj.

(Folyt. köv.)

delmet vivtak ki a hajdukerület jogai megvédése tekintetében.

Na de a Tisza kormány Debreczen vidékén különösen nagy nyomást gyakorolhat azon a minden tekintetben élődi népségre, mely lépesség nélkül is a husos fazekakba kivánja orrát nyujtogatni, s ekként élődni; nem lehet tehát csudálkozni, hogy a Bocskay hajdukerületje végképen megsemmisül, és helyette valami korcs vármegye fog keletkezni.

Kovács Imre.

— *Vidéki hirek.* **Schlauch Lőrincz** szatmári püspök a mult évben jótékony czélokra összesen 34,554 frtot adományozott. **Az uj-kigyósi** postamester több száz frtra terjedő sikkasztások miatt hivatalától elmozdittatott. **B.-Csabán** betegsegélyző-egyletet szándékoznak alakitani. **Gyulán** egy hirhedt „szellem-megszállott“ leány van, kihez mint valami bucsura naponta tömegesen megy a nép. (Népnevelés, mikor jön el a te országod?) **Tordán** athletikai klub van alakulóban. **A Fehértemplomon** nemrég történt rablás elkövetői fejére a károsult 500 frt jutalmat tüzött ki. **Szabolcsmegyében** s különösen annak északi részében nagy mértékben uralkodik a himlö. **Ujvidék** izraelita hitközsége azon dicsérendö határozatot hozta, hogy iskoláiban kizárólagos tannyelvvé a magyart teszi. **A veszprémi** népkonyhában naponta 325 adag étel és kenyér osztatik szét a szegények közt. —

ORSZAGGYÜLES.

— A képviselöház ülése január 24-én. —

Elnök bemutatja Szeged város kérvényét a Magyarországnak önálló vámterületté leendő nyilvánitása érdekében és a nagykörösi olvasó ipar és gazdászati egyesület 600 polgárának Csávolszky Lajos képviselő által beadott kérvényét az önálló magyar jegybank és önálló vámterület felállitása tárgyában.

Harmadszor felolvastatván és végleg elfogadtatván a közigazgatási bizottságról szóló tjavaslat, alkotmányos tárgyalás és elfogadás végett átküldetik a főrendiházhoz.

Napirenden van a törvényhatóságok rendezéséről szóló 1870. XLII. t. cz. 6. fejezetében szabályozott fegyelmi eljárás módositásáról és kiegészitéséről szóló trvjavaslat általános tárgyalása.

Gullner előadó ajánlja elfogadásra a javaslatot.

Balogh Károly nem fogadja el a javaslatot, mert az nemcsak felesleges az eddig megállapitott fegyelmi eljárással szemben, melyről azt tartja, hogy európai szinvonalon áll, hanem főleg bonyolult is. A szervezeti fokozatok megállapitásának is teljes hiányát látja. A fegyelmi eljárásban csak két forumot engedne s a fegyelmi biráskodást qualificatiókhoz kötné. Végül azért sem fogadja el a javaslatot, mert azt az önkormányzat jelen tervezetébe beilleszteni nem lehet.

Mocsáry Lajos a javaslatot nem módositásnak, hanem teljes megváltoztatásnak tartja az eddig fenálló fegyelmi eljárás tekintetében. Nézete szerint e javaslat nem bizik Magyarország polgáraiban, hanem az országot egy strafcolóniának tartja s azért kezébe ragad minden hatalmat, melyet az önkormányzati közegek volnának hivatva gyakorolni.

Tisza K. miniszterelnök helyesnek tartja a javaslat intézkedéseit s azthiszi, hogy a feddhetlen tisztviselő, nem fél, sőt kivánja a szigoru és gyors eljárást, mely uton megmenekedhetik az ellene támasztott alaptalan rágalmaktól. Indokolván ezután a javaslat egyes intézkedéseit, ajánlja annak elfogadását.

Kállay Béni elfogadja a javaslatot, mert azt szükségesnek tartja.

Simonyi Ernő Kállay nyilatkozatából meggyőződött arról, hogy a jobboldali ellenzék politikája reactionárius. A tárgyalás alatt levő javaslatot rosznak tartja s azért nem fogadja el.

Az ülés tovább foly.

UJDONSÁGOK.

* **A főiskolai énnekkar által** néhai boldog emlékü Tököly Sabbás kegyes alapitó emlékére f. 1876 év január 26-kán a főiskolai énekteremben tartandó emlékünnepély müsorozata: 1. Gyászének. Bagnár Ignácz. 2. Emlékbeszéd s a jutalmazottak megnevezése. 3. Születésem napján. Nyisnyai G. 4. Eljegyzés lámpafénynél. Eisenhofer. 5. Népdalok. Balogh A. 6. Bordal. Balogh A. Kezdedete 6 órakor. T. Olvasóink sokkal inkább ismerik ezen ünnepélyeket, semhogy ezeket figyelmébe ajánlanunk ujolag szükség volna.

* **A szinházi müsor**, melyet lapunk mult heti számában közöltünk jelentékeny változáson ment keresztül, mivel a társulatnak több tagja beteg. Ennélfogva legközelebb a következő darabok fognak szinrekerülni. Január 27-én: Magyar fiuk Bécsben, Csepregi népszinmüve. 28-án: Troubadour, opera, 29-én: A halott égetőegylet, vagy az irgalmas barát; igen jó irányu szinmü.

* **A sikos járdák** ellen a vidéki lapokban számos panaszt olvasunk, mely szerint igen sok helyen fordultak elő elsiklás következtében balesetek. Időszerünek találjuk ez alkalomból figyelmébe ajánlani városunk t. közönségének, különösen a háziuraknak, hogy a szerencsétlenségek kikerülése végett legalább házaik előtt a sikos járdát behomokolni ne terheltessenek.

* **Hajdu-Böszörményben** a 48-as kör saját könyvtára gyarapitasara e f. hó 23-án zártkörü táncz vigalmat rendezett, melynek 50 kros beléptidij mellett bevétele a 200 frtot meghaladta. Óhajtandó volna, hogy a tiszta jövedelem — nem mint a szabadelvü pártról szólló hir mondja, — holmi banquet költségek fedezésére, hanem tisztán és egyedül a könyvtár gyarapitására fordittatnék. Bólcsy.

* **Egy vidéki asszony** tegnap reggel betért egy kissebb kávéházba reggelizés végett, s mialatt kávéját szürcsölgetné, véletlenül és észrevétlenül tárczáját, melyben 140 frt készpénze volt, zsebéből kiejtette. Egy mellette ülő férfiu, a leesett tárgyat megpillantotta, felemelte s azzal csakhamar eltávozott. A kávéházban azonban többen látták, midőn felemelte a tárczát, s abbeli félelméből, hogy feljelentik, ma reggel ő maga állitott be a rendörséghez, s a 140 frtot magában foglaló tárczát azon megjegyzéssel adta által, hogy azt találta a kávéházban. A rendőrségnek ekkor már volt tudomása az esetről, a min természetesen a becsületes ember szerepét játszó egyén nem csodálkozhatott.

* **Müller Lajos** táncztanár, ki városunk közönsége előtt több évi itt tartózkodása alkalmából előnyösen ösmeretes, most már csakugyan cs. k. udvari táncz és illemtanárnak lön kinevezve. Mint egy hozzánk intézett levelében irja, mindkét udvarnál és pedig Mária Valeri főherczegnő, valamint József főherczeg ő fenségeik udvarában a táncztanitást meg is kezdette.

* **Nagy a kiváncsiság** városszerte, azon valóban ügyes álarczos iránt, ki a vasárnapi szinházi álarczosbálban levélhordónak volt felöltözve, s kinek mint szellemdusnak, a négy tagból álló jury oda itélte a második jutalomdijat, melyet azonban a nyertes mai napig sem vett által a szinház igazgatóságától. Az illető, ugy látszik, a titok leple alatt akar maradni, s igy a találgatásoknak aligha lesz eredménye.

* **A deficzit** — ugy látszik — a jogászbálok kisértete, réme akar lenni az idén. — Nemcsak a helybeli, de — mint a „Szabadság“ irja — a nagyváradi jogászbál is deficzittel végződött, mely mintegy 150 ftot tesz Hajdanában a váradi jogászbálok 150—200 frt többletet (a helybeliek kétszer ennyit is) eredményeztek. — Mindenesetre szomoru körülmény, jegyzi meg a nevezett lap, a mit különben mi is elmondhatunk, s azt mutatja, hogy a mulató kedv hévmérője a fagypontig szállt alá.

* **Táborszky és Parsch** zenemü kereskedésében legujabban megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett „Hinüber-Herüber“ czimü négyes. Zongorára irta ifj. Fahrbach Fülöp. Ára 60 kr.

* **Tóth Edének**, a „Falu rossza“ szerzőjének egészségi állapotáról nem a legjobb hireket közlik a központi lapok. A „F. P.“ értesülése szerint: Tóth Ede életereje még elegendő, de szervei megromlottak. — Idült tüdő betegsége a magyar irodalom ez apostola iránt alapos aggálylyal töltik el a keblet. Teljesen el van hagyatva, csak neje virraszt mellette. Teljesen öntudatában van s meglehetős étvággyal bir még, de csak a husiére s folyóbb tápszerekre. Mélyen beesett szemeiből élénk tüz villog s csak hajnalban mutatkozik lankadtabbnak. Állandóan ágyat őriz, magában 5 perczig sem képes elállni. Gyógykezelése nagyon hiányos, mert orvosa maga desperált, s ugy látszik, ignorálja patiense sulyos állapotát.

* **Robinson** czimü operette került tegnap szinre az előre hirdetett Troubadur helyett. E változás okozta talán azt, hogy oly kevesen jelentek meg ez előadásra, mely minden tekintetben kielégitő volt. A müködő személyzet, mint Gerecsné, Abonyi né s Kriger Kornélia a várakozásnak teljesen mefelelőleg, valamint Németh és Timár, utóbbi igen mulattatólag, játszottak.

* **Megjelent** s szerkesztőségünkhöz beküldetett „A magyarok története“ második átdolgozott kiadása. Az uj tantervhez alkalmazva, középtanodai alsóbb osztályok számára irta Dr. Szombathy Ignácz, a győri állami főreáltanoda rendes tanára. — Ára az első füzetnek 60 kr. Kapható szerzőnél Győrött.

* **Német civilizátió.** Sopronmegye hatóságának m. évi dec. 29-én kelt jelentése szerint: m. évi dec. 23-án délután 3 órakor a Bécsujhelyből Lanczenkirchenbe (Magyarország) vezető országuton Gludovác Johanna, siklósi illetőségü 24 éves hajadon 4 ember által megtámadtatván, az u. n. Förstenvald-ba hurczoltatott, hol 62 frt kézpénzétől, ugy a butyorában levő 250 frt értékü ruhájától megfosztatott, végre rajtalevő ruháit is letépvén, a legdurvább módon bántalmazták. Ezen nő ájult állapotban és félholtan Kleemayer József frohsdorfi erdészsegéd által föltaláltatott, és a bécsujhelyi kórodába szállittatott. — Mind a négy gonosztevő németül beszélt, ausztriai kiejtéssel, kinézésük piszkos és szurtos volt, valószinüleg osztr. gyármunkások. — És még nekik áll fölebb, ha nálunk egy birkát vagy, malacot lop egy-egy kétségbeesett nyomorék!

„ **Az áruczikkek** árai megnevezése 1876 évi Remete Antal országos vásár alkalmával. 100 ℔ Virágolaj tisztittatlan 43—45 frt. 100 ℔ Virágolaj tisztitott 49—50 frt. 100 ℔ Hamuzsir 35 frt. 100 ℔ Timsó 18 frt. 100 ℔ Szóda angol fehér 20—22 frt 100 ℔ Szappan 35 forint 71 kr, és 37 forint 50 krajczár. 100 ℔ repczeolaj tisztitott 49. 50 kr, 1 ℔ hegyi ó bor 17.67 kr, 1 ℔ hegyi uj bor 14.14 kr, 1 ℔ olvasztott tehén vaj 1 frt, 1 ℔ szalonnazsir 72 kr, 1 ℔ szilva pálinka ó 68 kr, 1 ℔ szilva pálinka uj 56 kr. 1 ℔ élet pálinka 36 kr, 1 ℔ szesz 30 foku 36 kr, 1 ℔ tej 14—16 kr, 1 ℔ tejfel 54—56 kr, 1 ℔ boreczet 20—25 kr, 1 ℔ szesz eczet 6—10 krajczár, 1 ℔ szinméz 1.14 krajczár, 1 ℔ aszalt szilva 13 kr. 1 ℔ piaczi liszt 8 kr, 1 ℔ kendermagolaj 34 kr, 1 ℔ vadrepczeolaj 37 kr, 1 ℔ buza 5.22—716.

Hirlapirodalmunk statistikája

Szinnyey József, időszaki irodalmunk e fáradhatatlan s már sok érdemet szerzett buvára, a „Vasárnapi Ujság“ legutóbbi számában hirlapirodalmunk számarányát 1875. és 1876. elején következő kimutatásban tünteti föl:

	1875. elején.	1876. elején.
I. Politikai napilapok	17	13—4
II. Politikai hetilapok	25	27+2
III. Vegyes tartalmu képes lapok	2	2
IV. Egyházi és iskolai lapok	22	22
V. Szépirodalmi és vegyes tartalmu lapok	11	11
VI. Humorisztikus lapok	6	6
VII. Szaklapok	46	44—2
VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal)	48	50+2
IX. Hirdetési lapok	5	4—1
X. Folyóiratok	49	50+1
XI. Vegyes melléklapok	15	11—4
Összesen	246	240—6

Érdekes az is, a mit hirlapirodalmunk történelmi statistikájáról közöl, s mely szerint az első magyar hirlap 1780. jan. 1-jén jelent meg Pozsonyban (Ráth Mátyás „Magyar Hirmondó-“ja.) Budapesten 1806. jul 2-án indult meg az első magyar hirlap („Hazai tudósitások,“ szerk. Kulcsár I.) 1830-ban 10 magyar hirlap és folyóirat jelent meg. 1840. elején 26 magyar lap volt hazánkban. — 1847-ben 33. 1848—49-ben 80 magyar hirlap jelent meg. 1850. elején 9 lap adatott ki magyar nyelven. 1854. márcz. 5-én mikor a Vasárnapi Ujság meginpult, ezzel együtt 20 magyar hirlap és folyóirat jelent meg. 1861. elején elején 70. 1865. elején 75. 1866. elején 81. 1867. elején 80. 1868. elején 140. 1869. elején 163. 1870. elején 146. 1871. elején 164. 1872. elején 198. 1873. elején 201. 1874. elején 208. 1875. elején 246. 1876. elején 240 hirlap és folyóirat jelent meg magyar nyelven.

Ezenkivül megjelenik német nyelven 71, (1875 elején 78); szláv nyelven 30, (1875-ben 30); román nyelven 12, (1875-ben 12); néber nyelven 1, (1875-ben 1); olasz nyelvben 1, (1875-ben 2); összesen 121, (1875 ben 123.)

Ez idő szerint tehát a magyar korona területén megjelenik összesen 361 hirlap és folyóirat.

Tarkaságok.

— Hogy bánnak a szinészekkel Chinában. A cantoni „Ostkov“ szinház egy kitünő tagot birt Szuntsoksien szinész személyében, kinek fellépte alkalmával a ház mindig megtelt. Ezt megirigyelte az ottani második szinház igazgatósága s mindent elkövetett, hogy Szuntsoksien urat a maga társulata részére nyerje meg, a mi végre sikerült is. Az „Ostkov“ szinház látogatói erre oly dühbe jöttek, hogy előadás alatt berontottak a másik szinház padjára s a szereplöket ledobálták a földszintre, köztük Szuntsoksien urat is, a közönséget pedig kikergették a szinházból.

Az állatok megáldása. Szent Antal névnapjának ünnepén az „örök szent“ városban megkezdték a régi szokás szerint az összes igás állatok megáldását. Római lapok szerint az áldás első napján alig gyült össze nehány ló és öszvér. De gondolható, hogy annál több szamár, a mi nem is csoda, miután a szamarak világszerte számosan vannak; azon a vidéken pedig különösen fontos szerepet játszanak. Természetes, hogy e napon az állatok mind fel vannak ékesitve és némelyik bámulatos pompával felszalagozva. A kanonok kivált kitett magáért, mert a legnagyobb fényt ő fejtette ki (már t. i. nem magára, hanem szamaraira nézve.)

— New-Yorkban egy héten megemésztenek 5—8 ezer sonkát, 30,000 szárnyas állatot, 10,000 bikát, 3.250 mázsa irósvajat, 5000 mázsa sajtot s mintegy 60.000 marhát. Pénteki napon elfogy 400 mázsa hal, — 1000 mázsa rák és 10 mázsa tekenős béka.

— A chinai illemtan megköveteli, hogy a kérdések mindig a legudvariasabban tétessenek fel, a feleletek azonban határtalan szerénységgel adassanak. Igen gyakran hallani ott ily párbeszédeket: — „Szabad tudnom uraságod legbecsesebb nevét?“ „Semmitérő nevem: János.“ — „Hol áll uraságod pompás palotája?“ „Nyomorult tanyám a városon kivül fekszik.“ — „Hány kitünően nevelt gyermeke van önnek?“ „Öt haszontalan buta kölyköm van.“ — „Hogy érzi magát legtiszteletreméltóbb neje?“ „Alávaló feleségem egészséges.“

— A nők korát egy udvariatlan franczia szerint a piquet-játék számlálási módja szerint kell számitani. A 29 után rögtön 60 következik.

— A nők politikai jogainak érdekében, — mint Londonból irják, — Angliában nagy agitátió van készülőben. Legközelebb is „a nők szavazati jogának kiküzdésére létesült nemzeti egyesület“ Lambeth-Bathsben meetinget tartott, melyben beszédek mondattak a mellett, hogy a szavazási jog terjesztessék ki azon nőkre, kik adót fizetnek. Tisztelendő G. M. Murphy, az anglican egyház egy papjának elnöklete alatt határozatkép kimondatott, hogy a nők kizárása a szavazási jogból nemcsak a kizárottakra káros, de ellenkezik az igazi népképviselet elveivel is.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

V. Bérlet. 16. szám.

Szerdn, 1876. jan. 26-án

adatik:

Gauthier Margit,

vagy:

a kameliás hölgy.

Dráma 5 felv. Irta ifju Dumas Sándor. Forditotta Bulyovszky Lina.

Csütörtökön bérletfolyamban először adatik:

MAGYAR FIUK BÉCSBEN.

Legujabb népszinmü dalokkal.

— **Bécsi tőzsde** jan. 25. (Távirati tudósitás.) Ezüst 104.65, — cs. arany 5.41½; Napoleonarany 9.19½.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

187.6 évi január hó 1-től kezdve, további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassafelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
Bécs északiv. in.	8	18	este	8	28	regg.			
„ államv „	8	28	„	8	38	„			
Budapest „	7	30	regg.	6	3	este			
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.			3. 4. o.		
Czegléd „	10	21	délel.	9	21	este	4	3	regg.
Szolnok „	11	27	„	10	31	éjjel	6	21	„
P.-Ladány „	2	8	délut.	2	—	„	11	44	délel.
Debreczen „	4	1	„	4	40	regg.	2	30	délut
Nyiregyh. „	5	50	„	7	59	„	3.4	osz	(érk.)
Szerencs „	8	13	este	11	36	délel.	4	39	r.
Miskolcz érk.	9	12	éjjel	1	12	d. u.	6	44	*)
Miskolcz indul				1	58	délut.	8	7	r.
Kassa érk. „				6	9	este	11	52	délel

II. Bécs és Budapestről Arad és Temesvárfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
Bécs északiv. in.	8	18	este	8	28	regg.			
„ államv „	8	28	„	8	38	„			
Budapest „	7	30	reggel	6	3	este			
	1. 2. 3 o.			1. 2. 3. 4. o.			3. 4. o.		
Czegléd „	10	21	déle.	9	11	„	6	33	regg.
Szolnok „	11	17	„	10	20	éjjel	8	59	„
Mező-Tur „	12	28	délut.	12	11	„	11	48	délel.
Csaba „	2	9	„	3	3	regg.	4	24	délut.
Arad érkezés.	3	45	„	5	44	„	7	42	este
	1. 2. 3. 4. o.								
„ indulás.	4	9	„						
Vinga „	5	27	„						
Temesvár érkez.	6	56	este						

III. Bécs és Budapestről Nagyváradfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napszak
Bécs északiv. in.	8	18	este	8	28	reggel
„ állam v. „	8	28	„	8	38	„
Budapest „	7	30	regg.	6	3	este
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.		
Czegléd „	10	21	„	9	21	„
B.-Ladány „	2	48	délután	2	18	reggel
N.-Ujfalu „	3	45	„	3	52	„
P.-Várad érkes.	4	59	„	5	33	„

IV. Kassáról Budapest és Bécsfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz
	1. 2. 3. o.			1. 1. 3. 4. o.			1. 2. 3. 4 o.		
Kassa indul		—		9	29	délel.	6	10	este
Miskolcz „	7	49	„	1	48	délut.	9	31	„
Szerencs „	9	2	„	4	23	„			érk.
Niregyh. „	10	54	délel.	7	28	este	3. 4. o.		
Debreczen „	12	53	délut.	10	22	éjjel	3	35	délut.
P.-Ladány „	2	32	„	12	30	„	6	37	este
Szolnok „	4	59	„	4	45	regg.	12	19	éjjel
Czegléd érk.	5	52	„	6	2	„	1	52	„
Budapest „	8	31	este	3	47	„			
Bécs állam „	6	19	regg.	6	30	este			
„ északi v.	6	32	„	6	42	„			

V. Temesvár és Aradról Budapest és Bécsfelé

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz
	1. 2. 3. 4. o.						1. 2. 3. o.		
Temesvár indul	9	9	déle.						
Vinga „	10	52	„						
Arad érkezés	12	4	délut.						
	1. 2. 3. o.						3. 4. o.		
„ indulás	12	39	„	9	25	este	6	29	regg.
Csaba „	2	18	„	11	50	éjjel	10	20	déle.
Mező-Tur „	3	49	„	2	20	„	2	5	délu.
Szolnok „	4	59	„	4	29	regg.	5	29	„
Czegléd érkezés	5	52	este	5	52	„	7	2	este
Budapest „	8	31	„	8	45	„			
Bécs államv. „	6	19	regg.	6	30	este			
„ északi v. „	6	32	„	6	42	„			

VI. Nagyváradról Budapest és Bécsfelé.

	o.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.		
N.-Várad indul.	11	34	délelőtt	9	12	este
B.-Ujfalu „	12	38	délután	10	37	éjjel
P.-Ladány érkez	1	31	„	11	53	„
Czegléd „	5	52	„	6	2	reggel
Budapest „	8	31	este	8	45	„
Bécs államv. „	6	19	reggel	6	30	este
„ északi v. „	6	32	„	6	42	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, N.-Váradon, Nyiregyházán, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

***) Minden szerdán és szombaton.**

Az üzletigazgatóság.

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban

hölgyeknek nélkülözhetlen!

Csak a hivatalosan megvizsgált méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

bir azon erövel, az emberi bört minden sérüléstől megmenteni, utóbbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a **Ravissante** naponkint egyszer az ujjhegygyel az arczra vagy más testrészre dörzsölt tik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himéllhelyek elsimittatnak. — A **Ravissante** ifju arczszint idéz elö, a bört fehériti, frissiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idö alatt szeplöt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bör minden tisztátalanságait.

Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövöre csupán csak a Dr. LEJOSSE-féle világhirü „RAVISSANTE“ szépitószert használni.

Hamisitatlanul kapható nagyban és kicsinyben valódi minöségben: „Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ fö- és székküldési raktárban Ausztria-Magyarország számára,

Schwarz Henrik-nél,

Budapesten, Kristóf-tér 1. sz.

Egy üvegtok ára 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.

Postai küldésnél 20 krral több.

Óvás hamisitás ellen!

Miután Hatschek Miksa ur, kinél ezelött fiók-raktárt tarték, bizalmammal visszaélt, s egy hamisitott, saját gyártású csinálmányt valódi helyett árult, inditatva érzém magamat, töle a raktári jogot elvonni és iránta a szükséges lépéseket megtenni.

Óva intem mind a t. raktártartó urakat, mind a kicsinyben vásárlókat az ugynevezett „La Ravissante Perfectionné“ vételétől, mely a valodi párisi Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“-nak Hatschek Miksa ur által rosszul utánzott hamisitványa.

A dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ a téren a legtökéletesebb és egyátalán nem kiván többé javitást, mint ezt a nálam található számos elismerö irat kielégitö módon bizonyitja.

A dr. Lejosse-féle párisi „RAVISSANTE“ nagyban és kicsinyben egyedül és csak valódi minöségben csupán nálam kapható, s annak üvegkupakján a használati utasitáson kivül franczia nyelven még a következő szavak is állanak:

EXCITATION DE LA BEAUTÉ RAVISSANTE PAR Dr. LEJOSSE A PARIS.

A t. raktártartó urak a vidéken tehát a valódi hamisitatlan „RAVISSANTE“ megrendelése czéljából sziveskedjenek ugy mint eselött, ezután is mindig csak egyenesen hozzám fordulni.

SCHWARZ HENRIK,

a Dr. Lejosse-féle „Ravissante“ fö- és székküldési raktárnoke Ausztria-Magyarország számára,

Budapesten, Kristóftér 1-ső szám.

☞ **Vidéki rendelmények a legszigorubb titoktartás** biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Debreczenben valódi minöségében

kapható

Göltl Nándor ur gyógyszertárában.

Mandel Ignácz

előbb P. MAYER FARKAS

borkereskedése

piacz-utcza Nánássy-ház 2137-dik szám alatt, szolgál a legjobb közönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlaui vörös borokkal, palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá, kitünő tokaji borok, a legjobb bel- és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

227 33—

Arverési hirdetmény.

Alólirt bir. végrehajtó által közhirré tétetik, miszerint Sesztina Lajos részére Müller Mayer és Müller Kálmán székelyhidi lakosoktól 324 frt 90 kr s járulékai fedezetére biróilag lefoglalt s összesen 900 frtra becsült ékszerek, a helybeli kir. törvényszék udvarában folyó 1876. február 4-kén d. e. 10 órakor kezdetét veendő nyilvános árverésen, azonnali készpénz fizetés mellett, el fognak adatni.

Debreczen, 1876. jan. 19.

Török Péter,

bir. végrehajtó.

24 2—2

Eladó birtok.

Debreczenben Kis-mester utczán 1120. sorszám alatti ház külső földével; a paczon 4, ugyszintén a halápon 4 régi boglyás kasáló; valamint a sesta kertben 3 nyilas szőllő jutányos árban kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.

Értekezhetni Vadon Sándor köz és váltóügyvéd irodájában főpiaczon 2139. szám alatt.

24. 3—3.

Titkos betegségek

és

bőrbajok

gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula,

a budapesti csász. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.

Lakik: Miklósutcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.

371 24—36

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.